

บทที่ 10
การประกันตลอดชีพ
(WHOLE LIFE INSURANCE)

การประกันชีวิตแบบตลอดชีพ คือ บริษัทสัญญาจะจ่ายเงินที่เอาประกันให้เมื่อผู้เอาประกันถึงแก่กรรม โดยไม่คำนึงว่าความมรณะเกิดขึ้นเมื่อใด ฉะนั้น สัญญาจึงไม่มีกำหนดอายุการสิ้นสุดบังคับ

การจ่ายเบี้ยประกันอาจทำได้ ๓ วิธีคือ:-

๑. ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันไปจนตลอดอายุของสัญญา หรือจนกว่าผู้เอาประกันถึงแก่กรรม

๒. ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งสั้นกว่าระยะเวลาของสัญญา

๓. ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันครั้งเดียว (Single Premium)

การชำระเบี้ยประกันตามวิธีที่ ๒ และ ๓ นี้ ผู้เอาประกันต้องชำระเบี้ยประกันแต่ละงวดตลอดระยะเวลาที่ต้องชำระเบี้ยประกัน หรือเรียกว่า ชำระเบี้ยประกันแบบอัตราคงที่ (Level Premium) ฉะนั้นจำนวนเบี้ยประกันของการประกันแบบนี้แต่ละงวดจะมากกว่าการชำระแบบค่าต้น ทุน แห่ง การประกัน ที่เพิ่มขึ้นทุกครั้งที่มีการต่อสัญญา (Yearly Renewable Term Insurance Premium) ส่วนที่เกินนี้จึงเป็นเงินสำรองประกันชีวิตที่บริษัทจะจัดเก็บสะสมไว้เป็นเงินออมทรัพย์ของผู้เอาประกัน หากผู้เอาประกันต้องชำระเบี้ยประกันภายในระยะเวลาอันสั้นลงเท่าใด จำนวนเบี้ยประกันแต่ละงวดก็จะเพิ่มขึ้นมากขึ้น ฉะนั้น การชำระเบี้ยประกันตามแบบที่ ๓ จะก่อให้เกิดเงินสำรองประกันชีวิตมากที่สุด และ การชำระเบี้ยประกันแบบที่ ๑ จะยังให้มีเงินสำรองประกันชีวิตต่ำที่สุด แต่ในเวลาเดียวกัน ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันได้รับจะสูงกว่าการประกันแบบอื่นใดทั้งสิ้น

ถ้าผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันตลอดชีวิต เรียกว่า "การประกันชีวิตตลอดชีพสามัญ" (Ordinary Life Insurance) แต่ถ้าผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้เรียกว่า "การประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันจำกัด" (Limited Payment

Insurance) นอกจากการจ่ายเบี้ยประกันดังกล่าว ผู้เอาประกันอาจเลือกจ่ายเบี้ยประกันให้เสร็จสิ้นในครั้งเดียวก็ได้ และอาจจะประกันเกินกว่าหนึ่งชีวิตในกรรมธรรม์เดียวกันก็ได้เช่น ประกันชีวิตร่วมของสามีภรรยา บิตามารดา เป็นต้น

การประกันชีวิตแบบตลอดชีพเป็นสัญญาระยะยาว ผู้เอาประกันได้รับความคุ้มครองครบเท่าที่มีชีวิตอยู่ และเนื่องจากเบี้ยประกันต้องชำระไปในระยะยาว ผู้เอาประกันจึงจ่ายเบี้ยประกันงวดหนึ่งๆ เป็นจำนวนเงินเล็กน้อย แต่ลงงวดไปตลอดชีวิต ตัวอย่าง เช่น ผู้เอาประกันเข้าทำสัญญาเมื่ออายุ ๒๐ ปี จำนวนเงินเอาประกัน ๑,๐๐๐ บาท ใช้ตารางมรณะ C.S.O. อัตราดอกเบี้ย ๒ $\frac{1}{2}$ % จำนวนเบี้ยประกันสุทธิ (จำนวนเบี้ยประกันที่ไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ผู้เอาประกันต้องชำระ) จะเท่ากับ ๑๒.๔๔ บาท แต่ถ้าชำระเบี้ยประกัน ๒๐ ปี จำนวนเบี้ยประกันจะเท่ากับงวดละ ๒๑.๗๖ บาท แต่จำนวนเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันต้องชำระจริง คือเบี้ยประกันขั้นต้น (เบี้ยประกันสุทธิ + ค่าใช้จ่าย) สำหรับการชำระเบี้ยประกันไปตลอดชีพจะเท่ากับ ๑๔.๖๓ บาท และสำหรับการชำระเบี้ยประกันแบบ ๒๐ ปี จะเท่ากับ ๒๖.๒๐ บาท ซึ่งเทียบกับการประกันแบบสะสมทรัพย์ ในระยะความคุ้มครอง ๒๐ ปี เช่นเดียวกัน จำนวนเบี้ยประกันจะเท่ากับ ๓๔.๘๗ บาท ฉะนั้น สัญญาประกันชีวิตแบบนี้ จึงให้ความคุ้มครองสูงกว่าแบบอื่น นอกจากการประกันแบบชั่วระยะเวลา การประกันตลอดชีพจึงเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการความคุ้มครองสูง เพราะเบี้ยประกันที่จ่ายไปทุกหนึ่งบาทจะให้ความคุ้มครองสูงกว่าเบี้ยประกันเพื่อความคุ้มครองแบบอื่น ทั้งนี้ จึงกล่าวได้ว่า การประกันชีวิตตลอดชีพนี้ ผู้เอาประกันจ่ายเงินเพื่อความคุ้มครองอย่างแท้จริง นอกจากนั้นแล้วยังมีสิทธิต่างๆเช่น สิทธิขอเวนคืนกรมธรรม์เพื่อรับเงินสด สิทธิได้รับเงินปันผล การแปลงสัญญา และสิทธิที่จะใช้เงินมูลค่าเงินสด (Cash Surrender Value) ไปซื้อสัญญาแบบใหม่ที่ขยายเวลาการประกันในจำนวนเงินที่เอาประกันเท่าเดิม (Extended Term Insurance) หรือกรรมธรรม์ตลอดชีพที่ชำระค่าครบในยอดหลัก (Paid-up Whole Life Insurance) ก็ได้

ผู้เอาประกันอาจจะชำระเบี้ยประกันเป็นรายเดือน ราย ๒ เดือน ราย ๓ เดือนหรือราย ๖ เดือน ก็ได้แล้วแต่ความสะดวกและความสามารถในการชำระเบี้ยประกัน โดยจะต้องเสียเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นงวดละ ๕๑ สตางค์ของเบี้ยประกันทุก ๑ บาทที่จะจ่ายเป็นรายปี แต่มาจ่ายเป็นราย ๖ เดือนหรือ ๒๖ สตางค์สำหรับงวดราย ๓ เดือน และ ๘ $\frac{1}{2}$ สตางค์ สำหรับงวดรายเดือน ซึ่งหมายความว่า บริษัทจะเรียกเก็บเบี้ยประกันเพิ่มขึ้น ๒% จากเบี้ยประกันรายปีสำหรับการชำระเบี้ย

ประกันรายครึ่งปี ๓๙ สำหรับราย ๓ เดือน และ ๔๙ สำหรับรายเดือน ที่เป็นเช่นนี้เพราะบริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายในการต้องมีภาระในการเก็บเบี้ยประกันบ่อยครั้งขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในทางบัญชี และการสูญเสียรายได้จากการลงทุน เพราะจำนวนเงินที่จะได้รับแต่ละงวดน้อยลง ทำให้มีเงินไปลงทุนหาผลประโยชน์น้อยกว่าจำนวนเบี้ยประกันที่จ่ายเป็นรายปี

ผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันชีวิตงวดแรกอย่างช้าในวันที่สัญญาจะมีผลบังคับ แต่ปกติต้องชำระเบี้ยประกันงวดแรกพร้อมกันเมื่อยื่นคำขอเอาประกันกับตัวแทนประกันชีวิต การประกันชีวิตแบบตลอดชีพนี้ผู้รับ ประโยชน์ จะได้รับ เงินผลประโยชน์ จากบริษัทก็ ต่อเมื่อผู้เอาประกันมรณะ ฉะนั้น โดยปกติผู้เอาประกันจึงไม่ใช่ผู้รับประโยชน์ ลักษณะสำคัญของการประกันแบบตลอดชีพเหมือนกับการประกันชั่วระยะเวลาที่ว่า บริษัทจะจ่ายเงินที่เอาประกันให้เมื่อผู้เอาประกันมรณะในระหว่างที่สัญญาจะมีผลบังคับเท่านั้น แต่การประกันแบบตลอดชีพเป็นการประกันระยะเวลายาวกว่า และไม่มีกำหนดระยะเวลาของสัญญาไว้ เพราะระยะเวลาของสัญญาก็คือระยะเวลาของชีวิตของผู้เอาประกันนั่นเอง

การจ่ายเบี้ยประกัน

ผู้เอาประกันมีสิทธิเลือกวิธีจ่ายเบี้ยประกัน แล้วแต่ความ ประสงค์และ ความเหมาะสม ของผู้เอาประกันเอง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงว่า จะสามารถจ่ายเบี้ยประกันให้เสร็จสิ้นได้ในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งเป็นระยะเวลาที่มีความสามารถหารายได้สูง หรือจ่ายเบี้ยประกันเป็นระยะยาว เพราะเชื่อว่าจะไม่กระทบกระเทือนรายได้ในอนาคต

ประโยชน์ของการประกันแบบตลอดชีพ

๑. ความคุ้มครองระยะยาว
๒. ดอกผลที่จะได้จากการลงทุน
๓. การออมทรัพย์
๔. สิทธิในการจัดการหรือนำเงินที่ออมไว้กับบริษัทมาใช้ตามความพอใจ

การประกันชีวิตตลอดชีพแบบสามัญ

การประกันชีวิตสามัญเป็นการประกันตลอดชีพ ที่ผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันอัตราคงที่ไปตลอดระยะเวลาที่มีชีวิตอยู่ ดังนั้นผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันงวดหนึ่งๆ ในจำนวนค่าและอาจขอไถ่ถอนกรมธรรม์เพื่อรับเอาเงินสด หรือไปซื้อสัญญาประกันรายได้ประจำเพื่อ

เป็นบำนาญไว้ใช้จ่ายในยามชราก็ได้หรือเพื่อใช้ประโยชน์อื่น ๆ ก็ได้ ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันได้รับจึงเป็นการถาวร คือสัญญาไม่มีการสิ้นสุดอายุตราบโคที่ผู้เอาประกันไม่ขาดการส่งเบี้ยประกัน ดังนั้นไม่ต้องมีการขอต่อหรือแปลงสัญญาเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองระยะยาวกว่า สัญญาย่อมมีผลบังคับจนสิ้นชีวิตของผู้เอาประกันโดยไม่คำนึงถึงสุขภาพของผู้เอาประกันที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างสัญญา มีผลบังคับ เพราะในการประกันชีวิตนี้ บริษัทประกันชีวิตไม่มีสิทธิเลิกสัญญาประกันชีวิตได้ เว้นแต่สิทธิที่กำหนดไว้ในกฎหมาย คือเมื่อผู้เอาประกันเข้าทำสัญญาโดยหลอกลวงบริษัท ทำให้สัญญาเป็นโมฆะเป็นต้น เท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้บริษัทถือโอกาสเลิกสัญญาตามใจชอบเมื่อทราบว่าผู้เอาประกันมีสุขภาพไม่สมบูรณ์อาจถึงแก่ภรรยาใน อนาคตอันใกล้ได้ เนื่องจากเบี้ยประกันมีจำนวนน้อย ความคุ้มครองที่ได้รับจากบริษัทจึงสูงตลอดเวลา และผู้เอาประกันย่อมไม่ได้รับความเดือดร้อนในการจ่ายเบี้ยประกัน การประกันแบบนี้มีประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องอุปการะหรือผู้ที่ต้องอาศัยรายได้ของผู้อื่น เช่น บุตรภรรยาซึ่งเป็นผู้เสียหายเพราะขาดรายได้เมื่อสามีมีภรรยาที่ก่อนจะสามารถสร้างความมั่นคงให้แก่ครอบครัวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อครอบครัวจะได้ นำ เงินเอาประกันที่ได้รับจาก บริษัทมาจ่ายเป็นค่าทำศพผู้เอาประกันหรือค่ารักษาพยาบาลก่อนมรณะก็ได้เพื่อจะได้ไม่กระทบ กระเทือนต่อทรัพย์สิน ของบุตรภรรยาที่ต้องจำหน่ายไปเพื่อมาใช้ในการกังก้าว

การประกัน แบบนี้ไม่เหมาะสำหรับครอบครัวที่ผู้ที่อยู่ในอุปการะหรือผู้รับ ประโยชน์สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวได้แล้ว เพราะวัตถุประสงค์ของการประกัน คือช่วยบรรเทาทุกข์ผู้ที่อยู่เบื้องหลังอันเนื่องมาจากมรณะกรรมของผู้เอาประกัน ฉะนั้น ถ้าผู้เอาประกันมีภรรยาเมื่อบุคคลในอุปการะสามารถหาเลี้ยงตัวได้แล้วจึงไม่มีประโยชน์อะไร เพื่อเป็นการช่วยลดจำนวนเบี้ยประกันที่จะพึงจ่าย ผู้เอาประกันส่วนมากจึงนิยมซื้อกรมธรรม์เมื่อยังมีอายุน้อย เช่นนี้ ช่วยทำให้ความคุ้มครองสูงขึ้นอีก เพราะผู้เอาประกันส่วนมากมีความต้องการคุ้มครองจากการประกันชีวิตสูงในระหว่างที่บุตรยังอยู่ในวัยเล่าเรียนหรือกำลังเริ่มสร้างตัว และอีกประการหนึ่งเมื่อผู้เอาประกันยังมีอายุน้อย ยังไม่สามารถหารายได้ได้มากพอที่จะจ่ายเบี้ยประกันมากกว่าที่ควร ดังนั้นการประกันชีวิตแบบสามัญจึงเป็นที่สนใจของประชาชนทั่วไปอย่างกว้างขวาง แม้ในเมืองไทยเอง ผู้แทนหาประกันชีวิตส่วนมากนอกจากจะเสนอการประกันแบบสะสมทรัพย์แล้วมักจะเสนอให้ผู้เอาประกันซื้อการประกันแบบสามัญเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นแล้วผู้เอาประกันยังได้รับสิทธิขอแปลงสัญญาได้อีก เมื่อความต้องการความคุ้มครอง

จากการประกันเปลี่ยนแปลงไป เช่น ผู้ได้รับอุปการะบังคับเค็บบโตสามารถประกอบอาชีพได้แล้ว ผู้เอาประกันจึงไม่จำเป็นต้องมีความคุ้มครองจากการประกันแบบนี้อีกต่อไป จึงขอแปลงเป็นสัญญาประกันชีวิตแบบอื่นที่เหมาะสมกว่าคงจะกล่าวต่อไป

เงินสำรองประกันชีวิต (Life Insurance Reserve)

สัญญาแบบที่ผู้เอาประกันต้องจ่ายเบี้ยประกันแบบอัตราคงที่ (Level Premium) บริษัทจึงสามารถเก็บเงินสำรองจากเบี้ยประกัน และนำเงินนี้ไปลงทุนจนในที่สุดเงินสำรองและเงินที่ได้รับจากการลงทุนมีจำนวนเท่ากับเงินที่เอาประกันไว้ แต่เงินสำรองการประกันแบบอื่นจะมีน้อยกว่าการประกันถาวรแบบอื่น ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการประกันชีวิตแบบสามัญให้ความคุ้มครองมากกว่าให้การลงทุน

ความยืดหยุ่น (Flexibility)

เนื่องจากผู้เอาประกันมีสิทธิต่อเงินสำรองที่มีอยู่กับบริษัท ในอันที่จะกระทำกรอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อความเหมาะสมได้หลายประการด้วยกัน จึงเท่ากับเป็นการให้ความยืดหยุ่นแก่ผู้เอาประกัน ความยืดหยุ่นนี้คือ:-

๑. สิทธิขอลงเงินสำรองประกันชีวิตของผู้เอาประกันเอง เพื่อขอรับเงินสด

คือ ผู้เอาประกันขอลงเงินสัญญาประกันชีวิตและขอรับเงินสำรองที่มีไว้กับบริษัท แต่บริษัทจะคือเงินสำรองให้น้อยกว่าที่มีไว้เรียกว่า มูลค่าเวนคืนเงินสด (Cash Surrender Value) เงินจำนวนนี้ อาจเป็นประโยชน์แก่ผู้เอาประกันเมื่อมีความจำเป็นต้องการใช้เงินส่วนตัวหรือเพื่อธุรกิจ ผู้เอาประกันต้องใช้ความระมัดระวังในการขอลงเงินสัญญาเพื่อขอรับเงินสดแทนเนื่องจากความคุ้มครองสิ้นสุดลงทันที และผู้เอาประกันจะมาขอต่อสัญญาใหม่ภายหลังไม่ได้

๒. สิทธินำมูลค่าเวนคืนเงินสดไปซื้อสัญญาแบบเดียวกัน แต่เป็นไปในรูปการ

ประกันชำระค่าครบในยอดคง (Paid-up Whole Life Insurance) ที่มีเงื่อนไขและข้อบังคับเช่นเดียวกับกรมธรรม์ถาวรฉบับเดิม จำนวนเงินที่เอาประกันในสัญญาฉบับใหม่ก็คือ จำนวนที่ผู้เอาประกันพึงได้รับ โดยใช้มูลค่าเวนคืนเงินสดสุทธิ (มูลค่าเวนคืนเงินสดสุทธิ=มูลค่าเวนคืนเงินสด-หนี้สินที่มีไว้กับบริษัท + เงินปันผลที่บริษัทค้างชำระ) เป็นเบี้ยประกันเดี่ยวสุทธิ (Net Single Premium) ที่คำนวณจากอัตราณะที่ผู้เอาประกันมีอายุในวันที่ขอแปลงสัญญา ควรสังเกตว่า ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันเป็นจำนวนสุทธิคือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ดังนั้นจึงสามารถซื้อสัญญาใหม่ที่มีจำนวนเงินที่เอาประกันสูง แม้ไม่เท่ากับจำนวนเงินที่เอาประกันเดิม

เพราะจำนวนเบี้ยประกันเดี่ยวสุทธิที่มาจากมูลค่า เงินสด นั้นน้อยกว่า เบี้ยประกัน ที่ผู้เอา ประกัน จะพึงจ่ายตามสัญญาเดิม และผู้เอาประกันมีอายุมากขึ้น จึงทำให้ต้องเสียเบี้ยประกันในอัตรา สูงขึ้น ประโยชน์ของสิทธินี้ คือผู้เอาประกันไม่อาจหรือไม่ประสงค์จะชำระเบี้ยประกันอีกต่อไป แต่ยังคงต้องการความคุ้มครองจากการประกันชีวิตอยู่ แม้ว่าจำนวนเงินที่เอาประกันจะลดลงก็ตาม ผู้เอาประกันจะได้รับความคุ้มครองไปจนตลอดชีวิต โดยไม่ต้องจ่ายเบี้ยประกันอีกต่อไป

๓. สิทธินำเงินมูลค่าเวนคืนเงินสดไปซื้อสัญญาการประกันชั่วระยะเวลาชำระค่า ทรบ(Paid-up Term Insurance) ที่มีเงื่อนไขข้อบังคับและจำนวนเงินที่เอาประกันเช่นเดียวกับกรม ธรรม์เดิม แต่เป็นระยะเวลาแห่งการประกันลดลง โดยผู้เอาประกันเอามูลค่าเวนคืนเงินสดสุทธิ เป็นเบี้ยประกันเดี่ยวสุทธิ ที่คำนวณจากอายุของผู้เอาประกันในวันที่ขอแปลงสัญญานั้น ความ คุ้มครองจะมีไปอีกชั่วระยะหนึ่ง แต่อาจเหมาะสมแก่ความต้องการของผู้เอาประกันบางคน เช่น ต้องการให้ได้รับความคุ้มครองในจำนวนเงินเท่าเดิม แต่ไม่ต้องการให้มีระยะยาวจนตลอดชีพ เพราะผู้ที่ตนต้องอุปการะจะสามารถหาเลี้ยงตัวเองได้ เมื่อสิ้นระยะเวลาแห่งความคุ้มครองตาม กรมธรรม์ใหม่ นอกจากนั้นการแปลงสัญญานี้ช่วยให้ผู้เอาประกันไม่ต้องรับภาระชำระเบี้ย ประกันอีกต่อไป

๔. สิทธิใช้มูลค่าเวนคืนเงินสดไปซื้อกรมธรรม์บำนาญตลอดชีพ (คือสัญญาที่จะ จ่ายเงินได้ประจำแก่ผู้เอาประกันเมื่ออยู่ในวัยชราแบบเงินบำนาญ Retirement Annuity) โดย ใช้มูลค่าเวนคืนเงินสดเป็นเบี้ยประกันเดี่ยวสุทธิ ประโยชน์ที่ผู้เอาประกันจะได้รับก็คือ ในกรณี ที่ผู้เอาประกันหมดหน้าที่ที่จะต้องอุปการะคนอื่นอีกต่อไปแล้ว หรือไม่ต้องการหรือไม่อาจชำระ เบี้ยประกันอีกต่อไป แต่ต้องการสร้างความคุ้มครองเพื่อตนเองในอนาคต คือต้องการให้รายได้ ยังคงมีอยู่ในวัยชราเพื่อไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น

๕. ผู้เอาประกันโอนเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทไปจ่ายเป็นเบี้ยประกัน เพื่อแบ่ง เบาภาระเบี้ยประกันที่พึงต้องจ่ายในอนาคต เป็นการช่วยผู้เอาประกันสามารถจ่ายเบี้ยประกัน เสรีจึ้นในระยะอันเร็วกว่ากำหนด หรือจ่ายเบี้ยประกันงวดต่าง ๆ ไปในจำนวนน้อยลง

๖. แปลงสัญญาเป็นสัญญาประกันชีวิตแบบอื่นโดยไม่ต้องแสดงคุณสมบัติที่จะเอา ประกันได้ ถ้าสัญญาใหม่นั้นมีจำนวนเบี้ยประกันมากกว่า บริษัทส่วนมากไม่ยอมให้แปลงสัญญา เป็นกรมธรรม์ที่มีจำนวนเบี้ยประกันน้อยกว่า โดยไม่แสดงคุณสมบัติที่จะเอาประกันได้ เพราะ การกระทำเช่นนั้น นอกจากเป็นการลดเบี้ยประกันที่บริษัทจะได้รับในอนาคตแล้ว ยังเป็นการลด เงินสำรองที่บริษัทจะเก็บไว้อีกด้วย ทั้งต้องกินเงินสำรองของกรมธรรม์เก่า ส่วนที่เกินกว่าเงิน

สำรองของกรมธรรม์เก่าจะพึงมีแก่ผู้เอาประกัน เท่ากับเป็นการเพิ่มความเสี่ยงภัย (Net Amount at Risk) แก่บริษัท การกระทำเช่นนี้เป็นการเพิ่มความเสี่ยงภัยของบริษัทว่า ผู้เอาประกันที่มีสุขภาพไม่ดีมักจะหาทางหลีกเลี่ยงการชำระเบี้ยประกัน แต่ต้องการความคุ้มครองเช่นเดิม ในกรณีที่สัญญาใหม่มีเบี้ยประกันมากกว่าเดิมนั้น ทำให้จำนวนความเสี่ยงภัยของบริษัทลดลง บริษัทจึงไม่ต้องเกรง Adverse Selection ที่เกิดจากผู้เอาประกัน และเนื่องจากการประกันตลอดชีพสามัญเป็นกรมธรรม์ที่มีอัตราเบี้ยประกันต่ำสุด ผู้เอาประกันจึงสามารถแปลงสัญญาดังกล่าวได้ง่ายกว่าสัญญาแบบสะสมทรัพย์หรือแบบตลอดชีพชำระเบี้ยประกันจำกัด

สรุปข้อดีและข้อเสียของการประกันตลอดชีพแบบสามัญ

ข้อดี

- (๑) เป็นกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบถาวรที่ผู้เอาประกันอาจหาซื้อได้ด้วยการจ่ายเบี้ยประกันต่ำที่สุด
- (๒) สามารถชำระเบี้ยประกันงวดหนึ่ง ๆ จำนวนเล็กน้อยไปตลอดชีพ
- (๓) ผู้เอาประกันสามารถออมเงินไว้กับบริษัท เรียกว่า เงินสำรองประกันชีวิต ซึ่งแม้ว่าจะมีจำนวนไม่มาก แต่ก็มีประโยชน์แก่ผู้เอาประกันที่สามารถนำมาใช้ในยามจำเป็นและใช้เงินนั้นมาแปลงเป็นสัญญาประกันชีวิตแบบอื่น เมื่อความต้องการประกันชีวิตเปลี่ยนแปลงไป
- (๔) ในกรณีที่บริษัทสัญญาจะจ่ายเงินปันผล (Dividend) ให้เป็นรายปี ก็อาจจะนำเงินปันผลนี้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีกหลายประการ (รายละเอียดดูบทความที่ว่าด้วยเงินปันผล)
- (๕) จำนวนความคุ้มครองที่ได้รับจะสูงกว่าการประกันแบบอื่นใดตลอดระยะเวลาแห่งการประกัน

การประกันชีวิตแบบนี้เป็นแบบมาตรฐานที่เหมาะสมแก่บุคคลทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่นมาก แต่มีรายได้น้อย หรือบุคคลที่มีรายได้ประเภทเงินเดือนที่แน่นอน แต่ไม่มากมายนัก หรือผู้ที่เริ่มต้นชีวิตของการมีครอบครัวที่ยังมีรายได้น้อย ที่ไม่สามารถออมทรัพย์ได้พอที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบอื่นที่ตรงต่อความต้องการกว่า แต่มีอัตราเบี้ยประกันสูงเกินกว่าความสามารถที่จะชำระเบี้ยประกันได้ และจะแปลงสัญญาเป็นแบบอื่นในภายหลัง ฉะนั้น แม้ในภายหลังจะไม่สามารถแปลงสัญญา เพราะไม่สามารถเพิ่มรายได้อีกตามที่ยังมีการประกันชีวิตอยู่ ดีกว่าจะคอยความหวังในการหาการประกันชีวิตแบบถูกต้องในอนาคตเมื่อคาดว่าจะมีรายได้สูงขึ้น หรือซื้อกรมธรรม์ที่มีอัตราเบี้ยประกัน

สูงที่สุดในปัจจุบันแม้ว่าจะเกินความสามารถก็ตาม แต่คาดว่าในอนาคตอันใกล้จะมีรายได้มากขึ้น และสามารถชำระเบี้ยประกันนี้ได้อีกไป ซึ่งหากการมีได้เป็นดังที่คาดไว้ ก็จะปล่อยให้กรมธรรม์ขาดอายุไป เพราะไม่สามารถส่งเบี้ยประกันต่อไปได้ ฉะนั้น จะหวนกลับมาซื้อกรมธรรม์แบบตลอดชีพสามัญใหม่ก็อาจจะทำได้ยาก เพราะอาจมีสุขภาพไม่ดีเหมือนเดิม และจะต้องเสียเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีอายุสูงขึ้นอีกด้วย

ข้อเสีย

(๑.) ผู้เอาประกันจะรู้สึกผิดหวังเมื่อเลิกสัญญา และขอรับเงินคืนจากบริษัทว่าเงินจำนวนที่จะรับคืนนี้มีจำนวนน้อยมาก

(๒.) ผู้เอาประกันต้องชำระเบี้ยประกันเป็นระยะยาว แม้ว่า ในระยะที่มีรายได้ลดลงหรือสูญสิ้นไปแล้ว ก็ยังต้องชำระเบี้ยประกันต่อไปอีก

ฉะนั้น บริษัทจึงหาทางแก้ไขเสียเหล่านี้ด้วยการจัดให้มีการประกันที่เรียกว่า การประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันจำกัด (Limited Payment Life Insurance)

การประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันจำกัดเวลา (Limited Payment Life Insurance)

คือการประกันแบบตลอดชีพที่ผู้เอาประกันจะชำระเบี้ยประกันไปเพียงชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งโดยจำกัดจำนวนครั้งที่ผู้เอาประกันจะจ่ายเบี้ยประกันหรือผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยประกันไปจนถึงอายุหนึ่ง ในกรณีแรก ผู้เอาประกันจะจ่ายเบี้ยประกันเป็นจำนวน ๑๐, ๑๕, ๒๐ หรือ ๓๐ ครั้ง หรือในกรณีที่สองจะจ่ายเบี้ยประกันจนถึงอายุ ๖๐, ๖๕ หรือ ๗๐ ปี ถ้าจำนวนครั้งเพิ่มขึ้นก็จะมีลักษณะเหมือนกับการประกันตลอดชีพสามัญมากขึ้น แต่ถ้าหากผู้เอาประกันจะจ่ายเบี้ยประกันน้อยครั้งลง จำนวนเบี้ยประกันแต่ละงวดจะเพิ่มขึ้น วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้ผู้เอาประกันจ่ายเบี้ยเอาประกันในขณะที่ยังมีรายได้ เนื่องจากระยะเวลาการจ่ายเบี้ยประกันตามแบบนี้สั้นกว่าแบบตลอดชีพสามัญ ฉะนั้น เบี้ยประกันแต่ละงวดจึงมากกว่า เช่น กรมธรรม์ที่ทำขึ้นเมื่อผู้เอาประกันมีอายุ ๒๕ ปี หากชำระเบี้ยประกันตลอดชีพจะเป็นจำนวนเงินงวดละ ๑๕.๗๙ บาท แต่หากจะชำระเบี้ยประกันให้เสร็จสิ้นภายใน ๒๐ ปี จะต้องชำระเบี้ยประกันงวดละ ๒๗.๑๓ บาท ฉะนั้น บริษัทจึงสะสมเงินสำรองได้เร็วขึ้น มูลค่าเวนคืนเงินสดจึงสูงตามขึ้นด้วย บริษัทสามารถนำไปลงทุนได้ผลตอบแทนมากขึ้น ช่วยให้ได้เงินสำรองมีค่าเท่ากับจำนวนเงินที่เอาประกันไว้ได้เร็วขึ้น ด้วยเหตุนี้ มูลค่าเวนคืนเงินสดจึงมากกว่าการประกันแบบตลอดชีพสามัญ

ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันได้รับจากการเอาประกันแบบนี้ น้อยกว่าแบบตลอดชีพสามัญตลอดระยะเวลาแห่งการประกัน แต่ถ้าความมรณะเกิดขึ้นเร็วผู้เอาประกันจะต้องจ่ายเบี้ยประกันมากกว่าแบบสามัญ แต่เบี้ยประกันที่ส่งที่พึงจ่ายในแบบชำระเบี้ยประกันจำกัด น้อยกว่าแบบตลอดชีพสามัญเพราะบริษัทสามารถลงทุนด้วยเงินสำรองได้ดอกผลมากกว่าเป็นการช่วยเพิ่มเงินสำรองให้เร็วขึ้น การประกันแบบนี้จึงให้ประโยชน์ผู้ที่หวังการลงทุนมากกว่าความคุ้มครอง และมูลค่าเวนคืนเงินสัจจะช่วยสนองความต้องการของผู้เอาประกันได้ดีกว่าในแบบการประกันตลอดชีพสามัญ ถ้าผู้เอาประกันต้องการความคุ้มครองเพื่อตนเองในแบบบำนาญหลังจากที่หมดความต้องการความคุ้มครองตลอดชีพแล้ว การแปลงสัญญาจากกรมธรรม์แบบนี้ย่อมจะให้นำบำนาญแก่ผู้เอาประกันได้พอเพียง นอกจากนั้นแล้วยังแก้ปัญหาของการประกันแบบตลอดชีพสามัญในเรื่องระยะเวลาแห่งการจ่ายเบี้ยประกัน เพราะผู้เอาประกันจะพึงจ่ายเบี้ยประกันในระยะเวลาที่มีความสามารถประกอบอาชีพได้

บางคนอาจแย้งว่าการประกันแบบจ่ายเบี้ยประกันจำกัดนี้ไม่เหมาะสำหรับผู้มีรายได้ น้อย เพราะต้องเสียเบี้ยประกันมากกว่าปกติ ซึ่งเป็นค่ากล่าวที่ไม่ถูกต้อง เพราะแม้จะเสียเบี้ยประกันมากก็เพียงชั่วระยะอันสั้นในระหว่างที่ผู้เอาประกันมีรายได้สูง ในทางตรงกันข้ามอาจให้ประโยชน์มากกว่า เพราะช่วยให้ผู้เอาประกันสามารถออมทรัพย์ได้เป็นอย่างดีในขณะที่มีรายได้สูงนะ!

สรุปข้อดีและข้อเสียของการประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันจำกัดเวลา

ข้อดี

- (๑.) ผู้เอาประกันสามารถเลือกชำระเบี้ยประกันให้เสร็จสิ้น ในระยะเวลาที่ความสามารถในการหารายได้ที่ดีที่สุด
- (๒.) รู้ค่าใช้จ่ายล่วงหน้าที่จะมาชำระเบี้ยประกัน
- (๓.) ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนมากขึ้น แม้ว่าความคุ้มครองที่ได้รับจะลดลง
- (๔.) ในกรณีที่เป็นการต้องชำระเบี้ยประกันให้เสร็จสิ้นภายใน ๒๐ ปีเป็นต้น ในปีที่ ๑๐ จำนวนมูลค่าเวนคืนเงินสัจจะมีประมาณ ๕๐% ของจำนวนเงินที่เอาประกันไว้ ฉะนั้นเมื่อผู้เอาประกันประสงค์จะใช้มูลค่าเวนคืนเงินสัจเพื่อประโยชน์ใดหลังจากนั้น ก็จะไม่รู้สึกผิดหวัง

ข้อเสีย

(๑.) ผู้เอาประกัน จะต้องเสียเบี้ยประกันแต่ละงวดมากกว่าเสียเบี้ยประกันชีวิตตลอดชีพแบบสามัญ

(๒.) หากผู้เอาประกันถึงแก่กรรมเมื่อชำระเบี้ยประกันไปได้ไม่กี่งวด ครอบครัวจะได้รับความคุ้มครองต่ำกว่าการประกันชีวิตแบบสามัญ

(๓.) มีความยืดหยุ่นน้อย เพราะไม่สามารถแปลงเป็นแบบตลอดชีพสามัญได้ ผู้เอาประกันที่เข้าทำสัญญาประกันชีวิตเมื่อมีอายุมาก จะพบว่าจำนวนมูลค่าเวนคืนเงินสดของการประกันตลอดชีพสามัญมีมากกว่ามูลค่าเวนคืนเงินสดของการประกันแบบจำกัดเวลาชำระเบี้ยประกัน เช่น สัญญาทำขึ้นเมื่อผู้เอาประกันมีอายุ ๒๕ ปี ชำระเบี้ยประกันงวดละ ๑๐๐ บาท หากเป็นการประกันแบบตลอดชีพสามัญ จะทำให้มีจำนวนเอาประกันได้ ๖,๓๓๓ บาท และเมื่ออายุ ๕๕ ปี จะมีมูลค่าเวนคืนเงินสดเท่ากับ ๒,๓๑๐ บาท หากเป็นการประกันแบบจำกัดระยะเวลาชำระเบี้ยประกัน จะมีจำนวนเอาประกันได้ ๓,๖๘๖ บาท และมีมูลค่าเวนคืนเงินสดเท่ากับ ๒,๐๓๐ บาท จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การประกันชีวิตแบบตลอดชีพนั้นมิได้ดีประสงค์ เพื่อ:-

(๑.) ให้ความคุ้มครองระยะยาวเท่าที่มนุษย์จะมีความต้องการในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นรายได้แก่ภรรยาไปตลอดชีวิต ค่ารักษาพยาบาลครั้งสุดท้ายของผู้เอาประกันก่อนมรณะ รวมทั้งค่าทำศพ ค่าใช้จ่ายในการแบ่งมรดก รายได้แก่ญาติพี่น้องที่ผู้เอาประกันให้ความอุปการะอยู่ หรือเพื่อเป็นเงินสมทบทุนเพื่อการกุศลที่ผู้เอาประกันแสดงเจตจำนงไว้ หรือเพื่อเป็นทุนการศึกษาของบุตรต่อไปในอนาคตก็ได้ หากความมรณะนั้นเกิดขึ้นเร็วก่อนที่บุตรจะสำเร็จการศึกษา หรือเป็นทุนแต่งงานของบุตรสาวเพื่อเริ่มต้นชีวิต เพื่อไว้เป็นเงินบำนาญแก่ตนเองในวัยชราก็ได้

การจ่ายเบี้ยประกันครั้งเดียว (Single Premium)

(๒.) เพื่อสะสมทรัพย์ไว้ใช้ในยามจำเป็น (และในเวลาเดียวกันก็ได้รับความคุ้มครองเท่าจำนวนเงินที่เอาประกันอีกด้วย) จำนวนเงินที่มีไว้กับบริษัทเป็นเงินออมนี้ อาจจะขอถอนมาเพื่อลงทุนในกิจการค้าอื่นที่เห็นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์มากคุ้มค่าในอนาคตก็ได้

แทนที่ผู้เอาประกันจะจ่ายเบี้ยประกันเป็นงวดๆ ในอัตราคงที่จนสิ้นระยะที่กำหนดไว้ ผู้เอาประกันบางคนอาจสามารถชำระเบี้ยประกันจำนวนมากได้โดยชำระเบี้ยประกันเสียทีเดียวให้เสร็จสิ้น ประโยชน์มีอยู่ว่าเบี้ยประกันครั้งเดียวนี้มีจำนวนน้อยกว่าเบี้ยประกันที่พึงชำระเป็นงวดๆ ทั้งสิ้น เพราะบริษัทสามารถนำเงินจำนวนนี้ไปลงทุนได้มากขึ้น ผลผลจึงได้เพิ่มตามส่วน และเมื่อขอไถ่ถอนกรมธรรม์จะได้รับเงินสดคืนมากกว่าการประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันแบบอื่นใดที่กล่าวมาแล้ว

การประกันชีวิตร่วม (Joint Life Insurance)

คือการประกันชีวิตร่วมกันเกินกว่าหนึ่งคนในกรมธรรม์เดียวกัน ซึ่งจำนวนผู้เอาประกันอาจมีตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป แต่ในทางปฏิบัติไม่ควรเกินกว่า ๔ คน โดยบริษัทสัญญาว่าจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้ เมื่อผู้เอาประกันคนแรกถึงแก่กรรมหรือเมื่อผู้เอาประกันคนสุดท้ายถึงแก่กรรม ซึ่งเรียกว่า กรมธรรม์สำหรับผู้มรณะคนสุดท้าย กรมธรรม์แบบนี้ไม่เป็นที่นิยมประชาชนส่วนมากชอบการประกันที่สัญญาจ่ายเงินให้ เมื่อผู้เอาประกันคนแรกถึงแก่กรรม ส่วนมากเป็นสัญญาการประกันตลอดชีพชำระเบี้ยประกันตลอดอายุสัญญา หรือในเวลาจำกัดก็ได้ หรือเป็นสัญญาการประกันแบบสะสมทรัพย์ ที่บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินที่เอาประกันไว้ให้ เมื่อมีมรณะรายแรกเกิดขึ้นหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาแห่งการประกัน การประกันชีวิตร่วมนี้ไม่รับประกันแบบชั่วระยะเวลา เพราะกรมธรรม์ชีวิตเดียวชั่วระยะเวลาจะมีค่าต้นทุนสูงกว่าการประกันแบบชีวิตร่วมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่การประกันชีวิตร่วมให้ประโยชน์ในด้านความคุ้มครองแก่ผู้ยังมีชีวิตรอดอยู่มากกว่า

เงื่อนไขของการประกันชีวิตร่วม เป็นเช่นเดียวกับการประกันชีวิตเดี่ยวธรรมดา เช่น การแปลงสัญญาเป็นการประกันชีวิตเดี่ยว โดยมีเงื่อนไขและข้อบังคับเช่นเดียวกับสัญญาเดิม โดยแบ่งจำนวนเงินที่เอาประกันไว้ในกรมธรรม์เดิมคนละเท่า ๆ กัน เพื่อความคุ้มครองในกรมธรรม์เดี่ยว และสัญญากรมธรรม์เดี่ยวถือว่าผลบังคับเสมือนว่ามีสัญญาตั้งแต่แรกเริ่ม

กรมธรรม์ประกันชีวิตร่วม มีประโยชน์ในการประกันชีวิตนักธุรกิจและสามีภรรยา ห้างหุ้นส่วนสามัญบางแห่งผู้เป็นหุ้นส่วนอาจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพื่อคุ้มครองชีวิตของผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด โดยกำหนดจำนวนผลประโยชน์ที่ผู้เป็นหุ้นส่วนคนหนึ่งมีต่อห้างหุ้นส่วนเป็นจำนวนเงินที่เอาประกันไว้ในสัญญา เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดถึงแก่ภวะเป็นรายแรก ห้างหุ้นส่วนจะได้จ่ายเงินที่เอาประกันไว้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนที่ยังมีชีวิตรอดอยู่เพื่อซื้อหุ้นของผู้มรณะเพื่อห้างหุ้นส่วนจะไม่ต้องเลิกสัมกิจการตามกฎหมาย แต่การประกันชีวิตแบบนี้ไม่เหมาะสำหรับกรณีบริษัทจำกัด การประกันชีวิตร่วมของสามีภรรยา นั้น ได้แก่ กรณีที่ความมรณะของคนหนึ่งจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนทางการเงินแก่ผู้ที่รอดอยู่ เช่น ค่าใช้จ่ายทำศพ หนี้สินที่ค้างอยู่ เป็นต้น.